

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

(א) [שבת קמ"ג, ט] [שם ע"ט, א] [שם ועל ע"ג, ד] שבת קמ"ג, ט [מבואות קד: ע"ט, ט] [גי'לע: ט, א] [קד: ע"ט, ט, א] [גי'לע: ט, א] [ט"ז דר בר הונא, ט]

הטן הסס. במסקנת שבת צפרק צמרא: מפירין נדרים צצצת. בעל לאשמו ואצ לבחו: ונשאלין. לחכס: שן לנורך השבת. כנון שגדרה מאכילה או מתכשטין: נדרה עם חשיכה. משמע אפי' נדרים שלא לנורך השבת ומתכשרה מילתה אויל נדרה צצצת עם חשיכה דלא לנורך השבת נדרה דאי מילתה עוגג

אכילה ושמייה כבר אכלה מצעוד יוס ואי משום תכשטי שבת נדרה היא שעתא לאו זמן תכשטי הוא דהא משחשיכה רגילים להפטיט תכשטי שבת אלא ודאי צנדרה שלא לנורך שבת קמיירי וקתיי מפר לה עד שמתקן ווא אמרת שלא לנורך השבת אין מפירין צצצת מאי אירא דקתיי דמשחשיק אין יכול להפר אפי' כי נדרה צמוך השבת נמי אין יכול להפר שזה אינו לנורך השבת אלא (ט) דמדקתיי דמפר לה עד שמתקן שמע מינה דמפירין אפי' שלא לנורך השבת וקשיא לרז דימי דאמר אין מפירין אלא לנורך השבת: **למד"ד כל היום אין טפי לא הלך**

אפי' שלא לנורך השבת מפר שחם אינו מפר עכשיו צצצת שזו אין יכול להפר: **למד"ד מעט נעם קסבר שלא לנורך השבת אין מפירין.** כשנדרה צצצת מפני שיכול להפר אחר השבת: **כשאל היה לה פנאי.** יושאל עליהן מצעוד יוס הוא דקאמר דנשאלין עליהן צצצת: או דלמא אפטר יושאל עליהן מצעוד יוס. נמי נשאלין עליהן צצצת: דאזידקיקו ליה רבנן. שטפלו חכמים כוון להמיר לו צצצת ואפילו צנדרים שהיה לו אפשר לישאל לרזים הוא דנשאלין לו: אצל בג' לא.

צין הדיוטות צין מומחין דכל צי מלתא מיתחיו כי דינא וקיימא לן דאין דנין צצצת: אפי' מעומד. כדאמר לעיל דרבה צר בר הונא הוא ימידי וקאסי: **ואפילו צקרוצין ואפילו צלילה לא מסתיו כי דינא: והא מסני' היא.**

דקתיי צדיא מפירין צלילה שבת ומאי קמ"ל רבי אבא: אלא אימא נשאלין. נדרים לחכס צלילה: אמר בר הכי. דנשאלים נדרים צלילה: אמר ליה אישטיק. רב צשעה צשמע הדבר שמתק: אמר ליה אישטיק קאמרס. כוונר מי קאמרת הוא אינא דאמרת קמיה דרב דנשאלין נדרים צצצת ושמע רב ושמק ומדאישטיק רב קאמרת דהכי צקירא ליה או דלמא הכי קאמרת דרב הוא שמי צהיהא שעתא דאימרת קמיה צשמעתא ואת נפקת לצרא מקמי דליפסוק למימתי ולא ידעת מאי מהדר:

והתניא דאישטיק א"ל אשטיקין קאמרת או אשתקן קאמרת אמר ליה רב הונא דליהו רב ורב שמק ושאל לו ר' אבא לרב הונא הא דשמתק לך חס להשיך. ומייתי ת"ס דרב גופיה עבד עובדא להמיר נדרים צלילה: בקיטונא

דאיכא הכירא עובא: והא משמיין היא. ומאי קא משמו לן רב: אלא אימא הלכא נשאלין נדרים צלילה. ואיטרנדין לאשמועינן דאע"ג צדעינן חכס או שלשה הדיוטות דדמי לדינא אפילו הכי נשאלין צלילה: אשקין קאמרס. רב הונא שאל את רבי אבא מה שאתה שואלני אמר רב הכי משום דס"ל הא שמעתא ולהשקות לי כוס קאמרת או אשטיקן קאמרת שאתה תמה היכי אמר רב הכי ונתכוונת שמתק אותי. ולפי פירוש זה לא גרס ת"ס אלא הא דרב איקא ומימרא צבפי נפשה היא. ואית דגרסי אמר רב הכי אמר ליה רב איקא וכו'. ור"פ אמר רב הכי רבי אבא שאל לרב הונא חס צשעה מרב צפירוש והשיב לו רב הונא דליהו אמר קמיה דרב ורב שמק ושאל לו ר' אבא לרב הונא הא דשמתק לך חס להשיך. ומייתי ת"ס דרב גופיה עבד עובדא להמיר נדרים צלילה: האומר לחבירו אשקיק או דלמא האי דשמתק לך משום שרצה לשמתק ולא חס להשיך.

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הטן הסס. צפרק מי שהשתיק (שבת קמ"ג). מפירין נדרים. צעל לאשמו: ונשאלים. נדרים לחכס: מפירין נדרים צצצת לנורך השבת. הא דקתיי לנורך השבת אכלה מתניתין קאי דאפי' הפרה דוקא לנורך השבת או דלמא אפי' שלא לנורך השבת דלא קאי אלא אשאלה משום דליין דלרזי חכס או שלשה הדיוטות מימחי דכינא א"ג שאין שעה עוברת לשאלה: אפי' צמוך היום נמי לא יפר דשלא לנורך הוא. דליין דעם חשיכה נדרה מאי לנורך שבת יש בהפרתה אלא ודאי אפי' שלא לנורך מפר לפי שהזמן עובר וכדקתיי שחם חשקה ולא הפר שזו אינו יכול להפר וכדמסקין דפלוגתא דרבנן כוון תנאי תליא: תנאי היא. ולא קשו מתניתין וצרימא דמי רב צוטי אהדיי דפלוגתא דתנאי היא למי"ד כל היום כוולו טפי לא מפר אפי' שלא לנורך השבת דליין שהזמן עובר הקילו להפר שאל לנורך משא"כ צצצלה דאפשר צמוך למי"ד מעת לעת לנורך השבת אין שלא לנורך השבת לא כיון דאפשר צמוך. הלכך לענין הלכה לדין דקיי"ל דהפרת נדרים כל היום וכו' לא מפירין נדרים צצצת אפי' שלא לנורך השבת: **אצעיני כוון צצצלה היה אפשר לן מצעוד יוס.** כנון שגדרה ערב שבת עם חשכה א"ר דלא אזקיק לה חכס מצעוד יוס. ואסיקנא דאפי' צנדרים שהיה להן אפשר מצעוד יוס נשאלין לנורך השבת: ציחיד מומחה אין צשעה לא משום דמתחיו דרינא. וקיימא לן דאין דנין צצצת אצל ציחיד מומחה אפי' למאן דקצירא ל' דמאי מומחה סמוך וכמו שנתכוונת לפינוי צמ"ד לא מנכרא מילתא ולא מנחי דנינא: כיון דקצירא לן אפי' מעומד. ואילו לדינא אמר צריס פרק צשועת העדות (צשועות י): לשייבה צעוא: ואפי' צקרוצין. צפסולין דלין: ואפי' צלילה. שאינה צכרה דלין: לא מחמו דנינא.

דאיכא הכירא עובא: והא משמיין היא. ומאי קא משמו לן רב: אלא אימא הלכא נשאלין נדרים צלילה. ואיטרנדין לאשמועינן דאע"ג צדעינן חכס או שלשה הדיוטות דדמי לדינא אפילו הכי נשאלין צלילה: אשקין קאמרס. רב הונא שאל את רבי אבא מה שאתה שואלני אמר רב הכי משום דס"ל הא שמעתא ולהשקות לי כוס קאמרת או אשטיקן קאמרת שאתה תמה היכי אמר רב הכי ונתכוונת שמתק אותי. ולפי פירוש זה לא גרס ת"ס אלא הא דרב איקא ומימרא צבפי נפשה היא. ואית דגרסי אמר רב הכי אמר ליה רב איקא וכו'. ור"פ אמר רב הכי רבי אבא שאל לרב הונא חס צשעה מרב צפירוש והשיב לו רב הונא דליהו אמר קמיה דרב ורב שמק ושאל לו ר' אבא לרב הונא הא דשמתק לך חס להשיך. ומייתי ת"ס דרב גופיה עבד עובדא להמיר נדרים צלילה: האומר לחבירו אשקיק או דלמא האי דשמתק לך משום שרצה לשמתק ולא חס להשיך.

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הגהות הב"ח
(א) גמ' דשלא לנורך שבת הוא תנאי היא: (ב) רש"י ד"ה נדרה וכו' אלא ודאי מדקתיי דמפר:

מוסף רש"י
מפירין. בעל לאשמו, ונשאלין. לחכס, לנדרים שהן לצורך השבת. כנון שמר שלא לאכול היום (שבת קמ"ג, א) או דלמא אפילו שלא לצורך. דנין הפיה ביום שמינו מבי, ואם לא מפר האדמא שזו אינו מפר אפי' שלא לנורך השבת מפר שחם אינו מפר עכשיו צצצת שזו אין יכול להפר: **למד"ד מעט נעם קסבר שלא לנורך השבת אין מפירין.** כשנדרה צצצת מפני שיכול להפר אחר השבת: **כשאל היה לה פנאי.** יושאל עליהן מצעוד יוס הוא דקאמר דנשאלין עליהן צצצת: או דלמא אפטר יושאל עליהן מצעוד יוס. נמי נשאלין עליהן צצצת: דאזידקיקו ליה רבנן. שטפלו חכמים כוון להמיר לו צצצת ואפילו צנדרים שהיה לו אפשר לישאל לרזים הוא דנשאלין לו: אצל בג' לא.

צין הדיוטות צין מומחין דכל צי מלתא מיתחיו כי דינא וקיימא לן דאין דנין צצצת: אפי' מעומד. כדאמר לעיל דרבה צר בר הונא הוא ימידי וקאסי: **ואפילו צקרוצין ואפילו צלילה לא מסתיו כי דינא: והא מסני' היא.**

דקתיי צדיא מפירין צלילה שבת ומאי קמ"ל רבי אבא: אלא אימא נשאלין. נדרים לחכס צלילה: אמר בר הכי. דנשאלים נדרים צלילה: אמר ליה אישטיק. רב צשעה צשמע הדבר שמתק: אמר ליה אישטיק קאמרס. כוונר מי קאמרת הוא אינא דאמרת קמיה דרב דנשאלין נדרים צצצת ושמע רב ושמק ומדאישטיק רב קאמרת דהכי צקירא ליה או דלמא הכי קאמרת דרב הוא שמי צהיהא שעתא דאימרת קמיה צשמעתא ואת נפקת לצרא מקמי דליפסוק למימתי ולא ידעת מאי מהדר:

והתניא דאישטיק א"ל אשטיקין קאמרת או אשתקן קאמרת אמר ליה רב הונא דליהו רב ורב שמק ושאל לו ר' אבא לרב הונא הא דשמתק לך חס להשיך. ומייתי ת"ס דרב גופיה עבד עובדא להמיר נדרים צלילה: האומר לחבירו אשקיק או דלמא האי דשמתק לך משום שרצה לשמתק ולא חס להשיך.

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

הוא אומר דרבי אבא אשקיקין קאמרת או אשתקן קאמרת או אשתקן. א"ל בר הונא מוקבל לך מה שאמתיי ורצה להשקותי אמר:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו ופירי' מהל' נדרים הל' ו ופירי' מהל' שבת הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע א"ח סימן שמה ספיף א וטושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו ופירי' מהל' שבת הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע א"ח סימן שמה ספיף א וטושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז:

נא ב מיי פ"ו מהל' שבוטות הל' ו סגמ לאוין ורובנ טושיע י"ד סימן רלז ספיף כז: